

Jap Sevdiren Kadın 31

– KOCAMANOĞLU · 02 Temmuz 2015

Babama Japonya'yı Sevdiren Kadın-31

...

“Gelin sizinle şöyle anlaşalım. Anlattığınız helal ve haram değerleriniz şöyle yanı başınızda dursun. Bizim ona diyeceğimiz bir şey yok. Biz onu tanımıyoruz, o da bizi tanımıyor. Giderken onları da alır beraber götürürsünüz. Herhalde saygısızlık yapmış sayılmayız değil mi?”

Hitomi Hanımın aklına daha farklı bir fikir gelmişti. Birçok pansiyonun işlemecisi kadındı. Pansiyonun odalarını kiraya veriyordu. Kalan yolcuların hizmetlerini görüyorlardı. “Hiç değilse bu gün kendinizi yoldan geçerken bizim pansiyonda dinlenmek üzere gelen bir yolcu olarak görünüz. Biz de bu pansiyonun sahibi ve işletmecisiyiz. Siz de bu gün pansiyonumuza gelen bir konuğumsunuz. Biz de size yolcu muamelesi yapalım olmaz mı?” dedi.

Genç Adam; Hitomi Hanımın bulduğu çözümü ‘doğruya yakın olarak görmüş ve suskunluğunu devam ettirmişti. Hitomi Hanım ise Genç Adamın suskunluğunu ‘olumlu olarak’ algılayarak kaldığı yerden sözlerine devam etti.

“Neredeyse kızım Yumi de gelmek üzeredir. Kızım Yumi ile tanışmak istemez misiniz? Onunla tanışmak isteyeceğinize eminim. O da sizinle tanıştığına memnun olacaktır. Bu kadar arama ve yorulmadan sonra, ansızın çıkıp gitmek olmaz. Bu arada diğer kızım hakkında ne biliyorsanız bana da söyleyiniz,” dedi.

Dr. Safa “Diğer kızınızı tanımıyorum. Sadece Wakasa’daki kuzeninizin söyledikleri üzerinden bilgi sahibiyim.”

Hitomi “Rica ederim, kızım Yumi’ye kardeşinin olduğundan hiç bahsetmeyiniz. O, bir ikiz kardeşinin varlığından bile haberdar değildir. O’nun yaşayıp yaşamadığını ben bile bilmiyorum. Ayrıldığıımızda onlar birbirini tanımayacak kadar ufaktılar. Hayat o kadar zulmetti ki, demek istiyorum ama yine de diyemiyorum. Çünkü yaşadığımız sıkıntı ve cefa tamamen bizlerin cahilliğimizin eseri olsa gerek... Yoksa hayatın kimseye zulmettiği veya zulmedeceği yok...”

Sohbetin başka bir yöne kayması üzerine, Genç Adamın üzerindeki baskıdan kurtulmasını sağlamış, yeniden taze bir nefes alamaya başlamıştı.

“Bu görüşünüze ben de katılıyorum. Çektiklerimiz kendi hatalarımız yüzündendir. Onun için kimseyi veya bir şeyi suçlamakla işler düzelmez... Yerinde ve zamanında doğru bilgi ve doğru karar gerekiyor. ‘Sorumluluğunun bilincinde olan insan her zaman geleceğe, suçlayan ise her zaman geçmişe bakar,’

derler...”

Hitomi Hanım “Ben akşam için yemek hazırlarken, siz de bir duş alıp dinlenin... Yakutori (tavuk kababı), Sukiyaki (et yemeği) veya Tempura (Yosun ve sebze kızartması) yapayım mı? Ne istersiniz? Veya özel istediğiniz bir şey varsa onu yapayım. Hoşlanmadığınız veya yemediğiniz bir şey var mı?” diye sordu.

Genç Adam “Duşu yatmadan önce alabilirim. Hiçbir özel yemek istemiyorum. Et ve tavuk kesinlikle istemiyorum. Benim için sadece bir salata yeterli... Malzemeleri siz hazırlarsanız doğrama işini ben bile yapabilirim. Ama siz kendiniz için istediğinizi yapmakta da serbestsiniz,” dedi

Hitomi Hanım konuğunun yüzüne baktı. Onun ne istediğinden emin ve kararlı olduğunu gördü. “Oysa salata yapmak çok kolay... Ama misafir için özenle hazırlanmış ağır yemekler gerekirdi,” diye söylendi içinden. Bunun yanında az da olsa, Gohan (pirinç pilavı) yapmayı ihmal etmedi.

Genç Adam “Akşamları ağır yemekleri yemek sıhhat açısından uygun değildir. Hafif olmalı...” Hitomi Hanım “Salata için ne istersiniz?” diye sordu.

Genç Adam “Üç adet yumurta, iki adet patates haşlayınız. Ayrıca varsa az bir miktar iyice haşlanmış soya veya bezelye... Marul, domates, salatalık, havuç, maydanoz, nane ve limon ve bir adet soğan işimi görür... Veya yeşillik adına her ne varsa getirebilirsiniz,” dedi.

Misafirin arzusu doğrultusunda mutfağa geçti. Yumurta ve patatesi haşlamak üzere ocağın üzerine koydu. Gün içerisinde aldığı malzemelerden çıkararak yıkadı ve bir sele içerisinde masaya getirdi

Genç Adam ellerini yıkayarak bıçak ve doğrama tahtasını aldı. Patates ve yumurtaları kıydı. Bir miktarda haşlanmış soya ile yağ ilave etti. İyice bir kardı ve servis yapmak üzere hazırды.

O arada Yumi gelmişti. Kapının eşiğinden içeride olanları seyrediyordu. Üzerinde beyaz bir ipek gömlek, siyah bir etek ve boynunda türkuaz yeşili bir fular vardı. Atkuyruğu yaptığı saçları yandan öne salınmıştı. Gözlerine inanamadı. Genç bir adam ve annesi mutfakta ve yan yana... “Acaba benim bilmediğim bir şey mi var?” dedi içinden... “Yoksa annemin çıktığı biri var da, ben mi bilmiyorum. Nasıl olsa şimdi anlarız,” diyerek mutfağa daldı.

...

Devamı Var

...

Ant-150515